

3-2002
Desember

akp.no

Avisa til Arbeidaranes kommunistparti

Les meir om:

Kvinnefronten sitt 30-års-jubileum
Prostitusjon og arbeid
USAs krigsplanar
Kampen om vatnet

AKP
gratulerer!

3-2002
Desember

akp.no

Avisa til Arbeidaranes kommunistparti

Ei anna verd er mogleg! — om imperialismen vort knust

Med slagordet «ei anna verd er mogleg» har det vore eit gledeleg oppsving i kampen for global rettferd. Det gjeld både globaliseringsrørsla og nasjonale masserørslar verda rundt. AKP meiner at det største hinderet for å gjera ei anna verd mogleg, er det økonomiske og politiske systemet som dominerer i verda, kapitalismen.

Kapitalismen har for lenga sida utvikla seg til aggressiv imperialisme. Dersom dette systemet ikkje fjernast, vil teknologiske framskritt og internasjonalisering i fyrste rekke føra til auka utbytting, undertrykking, krig og åtak på livsgrunlaget til menneska og anna liv på jorda.

Fra Seattle 1999
Foto: Kristine Wjø

København 12.–15. desember 2002:

Stopp unionen! Nei til EU og EØS!

Meld deg på her: www.kbh2002.no eller 23 35 45 80

akp

Ny avis på venstresida!

Dette er den nye avisa til AKP. Ho skal koma kvar månad frametter, og ho er gratis. I denne avisa får du lesa synspunkta til AKP på viktige spørsmål i klassekampen. På www.akp.no/avis finn du alle artiklane i avisa, og tilleggssstoff og lenkesamlingar til kvart nummer.

Prostitusjon er vold mot kvinner:

Kriminaliserer horekundene!

I Sverige har dei ein likestillingsminister som heiter
Margareta Winberg. Ho seier at ulikheit mellom kjønna er årsaka til at menn mishandlar, utnyttar, kjøper og dreper kvinner. I Finland heiter helse- og sosialministeren Eva

Blaudet. Ho seier at prostitusjon er ein del av menns vold mot kvinner. I Noreg heiter justisministeren Odd Einar Dørum. Det siste han vil snakke om er menn som kjøper seksuelle tenester.

Marit Kvamme
medlem av landsstyret i Kvinnefronten

I Sverige har dei ein likestillingsminister som heiter Margareta Winberg. Ho seier at ulikheit mellom kjønna er årsaka til at menn mishandlar, utnyttar, kjøper og dreper kvinner. At vi lever i eit patriarkalsk samfunn med sosial og økonomisk ulikheit, og prostitusjon er ein del av dette. Og at ein kampanje mot prostitusjon må rettast mot menn, både som kjøparar og som kjøn. I Finland heiter helse- og sosialministeren Eva Blaudet. Ho seier at prostitusjon er ein del av menns vold mot kvinner. At vi må fokusere på kjøparsida. Eit menneske skal ikkje vere til sals. Slik kan ministrar snakke i Sverige og Finland. I Noreg heiter justisministeren Odd Einar Dørum. Det siste han vil snakke om er menn som kjøper seksuelle tenester. Endå han burde gjere det, dersom han skal stå ved dei internasjonale avtalane som Noreg har forplukka seg i høve til.

Nordisk/baltisk samarbeid og

internasjonale avtaler

I 2002 har Noreg vore med i eit nordisk/baltisk samarbeidsprosjekt som skal bekjempe handel med kvinner og barn. I tillegg til tre felles seminar skal kvart land

Illustrasjonsfoto

lage nasjonale handlingsplanar. I mandatet for dette prosjektet står spesielt nemnt at ein skal fokusere på etterspørselsida i denne handelen. Noreg skal også ratifisere ein FN-protokoll frå 2000 som skal bekjempe handel med menneske, serleg kvinner og barn. Denne protokollen bygger på ein FN-protokoll frå 1949 mot handel med menneske og utnytting av andres prostitusjon. 2000-protokollen er den første som særskilt nemner etterspørselsida (artikkel 9.5). Noreg ratifiserte kvinnekonvensjonen CEDAW i 1981. Her står det at «konvensjonspartane skal

treffe alle tenlege tiltak, herunder tiltak i lovs form, for å gjere slutt på einkvar handdel med kvinner og utnytting av kvinneprostitusjon».

Legalisering eller kriminalisering

Sverige kriminaliserte kjøp av seksuelle tenester i 1999. Menn som kjøper sex i Sverige, kan få bot eller seks månaders fengsel. Det viktigaste med den svenske lova er den haldningsskapande og normgivande effekten. 80 % av den svenske

(fjeld fram inne i bildet)

(framhald frå første sida)

Prostitusjon er vold mot kvinner:

Kriminaliser horekundane!

befolkninga meiner no at prostitusjon er vold mot kvinner.

Den norske justisministeren går heller til Pro-sentret i Oslo enn til Sverige når han skal oppdatere seg. Der får han vite at dersom vi kriminaliserer horekunden vil prostitusjonen gå under jorda og prostituerte vil få det verre. Vidare at det er stigmatiseringa av prostituerte og offerrolla vi tillegg dei, som gjer det vanskeleg å forlate prostitusjonen. Den internasjonale pro-prostitusjonslobbyen hevdar at legalisering og avkriminalisering vil gjere livet lettare for kvinner i prostitusjon. I dei landa som har legalisert prostitusjon, som Tyskland og Nederland, er likevel opp til 80 % av prostitusjonen illegal. Kundane ser ut til å føretrekke dei illegale bordella dersom dei kan

velje. Legalisering og avkriminalisering har ført til auka prostitusjon, det å kjøpe sex er blitt normalisert, kundane er fleire og med stadig meir spesielle behov. Legalisering tener kun hallikane og den internasjonale sexindustrien.

Svenske Louise Eek levde sju år som strippar og prostituert. Ho seier: «Prostitusjon er voldtekt. Det er ikkje samfunnet som skader deg, det er det mennene som kjøper deg som gjer.» (Intervju *Aftonbladet* 31. oktober 2002.)

Den mannlege etterspørselen

Mannen som kjøpar er ein føresetnad for den seksuelle utbyttinga, men er sjølv som oftast usynleg. Mytar om menns seksualitet og måten sex er sett på som ein mannleg rett i ein mannsdominert varekultur, er ein del av problemet. I ein politirazzia mot eit massasjestituttt i Oslo vart mennene sende ut bakvegen.

Kvinnene vart fotograferte og sende ut av landet. Menn må no ta eit kollektivt ansvar for og oppgjer med menns kjøp av menneske.

Globalisering og handel

Globalisering av økonomien betyr også globalisering av sexindustrien som har vorte ein industri utan grenser. Store og små nettverk opererer på tvers av grensene, rekrutterer aktivt jenter frå landsbygda og frå gatene. Hotell, flyselskap,

drosjesjåførar og av og til korrupte styresmakter er ein del av nettverket som rekrutterer. Nettverk står også klare i mottakarlanda. Dei bygger opp kundelister, fraktar jentene omkring, leiger leiligheter, annonserer. Handelen med kvinner er ein industri som utnyttar økonomisk krise og fattigdom i landa kvinnene kjem frå, og koplar dette til ein stadig aukande etterspørsel i dei rike landa. Mange norske menn kjøper sex på turist- og

jobbreiser i utlandet. Det er positivt at regjeringa no har laga etiske retningslinjer som seier at om du er på statleg reise i utlandet, er det uakseptabelt og vil verte påtalt og straffa dersom du kjøper sex. Norsk næringsliv etablerer seg i stadig større grad i land der mange kvinner, grunna fattigdom og mangel på andre muligheter, endar opp i prostitusjon. Noreg gir økonomisk støtte til etableringar i slike land for å sikre at norsk næringsliv får del i nye marknader. Vi må krevje at dei etiske retningslinjene for statstilsette også skal gjelde som vilkår for tildeling av slik støtte. Vidare må vi krevje at eit kjønnsperspektiv vert lagt til grunn for all støtte slik at ein kan motverke auka fattigdom og utstøying av kvinner frå arbeidslivet.

Støtte og beskyttelse til offer for trafficking

FN-protokollen frå 2000, artikkel 6, listar opp tiltak for

bistand og beskyttelse til offer for trafficking (kjønnbasert menneskehandel). Husvære, rådgjeving, sysselsetting, utdanning og opplæring er tiltak som vert nemnte. Noreg, som eit av verdas rikaste land, burde tilby kvinner som er handla med til Noreg, ein ny start. Dei same tiltaka burde sjølvstøttast i verk for kvinner i lokal prostitusjon. Artikkel 7 slår fast at kvar stat skal treffe tiltak for å gi offer for trafficking fortsatt opphald i landet, midlertidig eller varig. Vi ventar i spenning på utfallet av dei sakene der kvinner som har vorte handla med, har søkt politisk asyl på grunnlag av kjønnsbasert forfølgning. Og vi ventar på regjeringa sin handlingsplan som vil vise oss om ho står ved dei internasjonale pliktane sine. Medan vi ventar på ministrar som den svenske og den finske ...

Kampen føregår verda over: Demonstrasjon mot prostitusjon i Nepal

Er prostitusjon arbeid? Se Lilja 4-ever!

Filmen *Lilja 4-ever* forteller om Lilja som blir narret inn i prostitusjon og deretter holdt som fange og slave. Vi tror alle som ser filmen vil si at det Lilja blir utsatt for, er helt forferdelig. Samtidig går det en debatt om hvorvidt prostitusjon skal ses på som arbeid for dem som sier de deltar frivillig. Studentgrupper, arbeidskamerater og skoleklasser: Gå sammen, se og diskuter!

Turid Kjernlie
kvinnepolitisk leder i AKP

Vår mening er at prostitusjon – uansett form – ikke er arbeid, men vold mot kvinner. Den aktuelle debatten i Norge nå handler om kriminalisering av horekunden. Andre steder i verden handler det om prostitusjon skal være lovlig, dvs om prostitusjon skal være arbeid på linje med f.eks. sjukepleie, og ikke minst om hvordan pengene fra prostitusjonen skal komme inn i statskassene og nasjonalregnskappene.

Kjøperen kjøper seg seksuell tilfredsstillelse ved å bruke deler av kvinners kropp. Når mannen har brukt kroppsdelen den tida han har betalt for, går han videre slik at kvinnekroppen blir ledig til bruk for den neste mannen med samme holdning. Kvinnen reduseres til en kroppsdelen som behandles som en ting. Mennesket tingliggjøres.

Prostituerte blir skadet. Overlevende fra prostitusjonen forteller om fysisk og psykisk vold. Om marerittene de ikke blir kvitt. Om sjølførakt og depresjon. Om hatet og for-

akten mot mennene som brukte dem. Om langvarig pillemisbruk som var nødvendig for å holde ut. Om vanskene med å begynne å leve et annet liv. Om sjukdom.

Språklig kamuflasje

Å kalle prostitusjon arbeid betyr å legge en språklig kamuflasje over en voldshandling slik at vi ikke skal se den. Her spiller det ingen rolle om kvinnen samtykker eller er slave. Vi skal ikke se hvem som utfører de handlingene som skader. Vi skal narres til å tro at utøverens handlinger og offerets handlinger er likeverdige.

Barn som vokser opp, vil bli fortalt at dette kjøpsforholdet er noe samfunnet synes er greit. Hele ideen om at menn kan kjøpe kvinner for å tilfredsstille seg sjøl, blir normalisert og befestet.

I prostitusjonen blir handlinger godtatt som ikke ville blitt godtatt på noen arbeidsplass. Dette gjelder også «arbeidsforholda» i lovlig bordeller. Kvinnene utsettes for gjentatte helsesjekker der det eneste formålet er å beskytte horekundene, ikke kvinnene.

Det innføres ingen restriksjoner for horekundene. Lovlige bordeller eliminerer ikke hallikene, de prostituerte forsørger begge, i tillegg skal de også betale skatt. Dvs. at det trengs flere kunder for å tjene like mye som før. Legalisering av bordeller fører ikke til at de farlige situasjonene blir færre eller til at behovet for nye, unge kvinner fra fattigere land blir mindre. Legalisering fører nemlig ikke til mindre gateprostitusjon, men til mer. Utviklinga bl.a. i Tyskland og Nederland er bevis på det.

Slåss for verdighet

Men tenk om noen mennesker fikk større respekt for prostituerte dersom begrepet «arbeid» ble brukt? Vi tror de som sier det, lurer seg sjøl. Kvinneforakten prostituerte møter, er knyttet til at de er kvinner og det de betales for å gjøre. Kvinnene er verdige og har vår respekt. Overgrepene som skjer i prostitusjonen skal ikke respekteres eller forskjøvnes med nye ord. Legalisering eller det å kalle prostituerte «sexarbeidere» fjerner ikke volden kvinner blir utsatt for.

Invaderinga av kvinners kropp blir ikke borte.

Det er helt nødvendig og riktig å forsvere prostituertes rett til å bli møtt med respekt og ikke forakt. Rett til beskyttelse mot vold. Støtte til å komme seg vekk fra prostitusjonen. Oppfølging og hjelp i tråd med egne ønsker og behov. Å si at prostituerte er ofre i prostitusjonen, er ikke det samme som å si at de er svake og uten ressurser. I kampen mot prostitusjonen skal ikke skytset rettes mot prostituerte, men mot horekundene, hallikene og de delene av næringslivet som tjener på volden mot kvinnene. Det er deres handlinger som bør forbyes fortest mulig. Legalisering av prostitusjon handler overhodet ikke om respekt for kvinnene, men om hvem som skal få kloa i pengene deres, og om å opprettholde respekten for horekundene.

Kundene har ansvaret

Prostitusjon blir kalt «verdens eldste yrke». Det er en tom løgn. I tusenvis av år livnærte folk seg av fiske, fangst og

sanking. De siste 10.000 åra også av jordbruk. Og håndverk av mange slag. Hvor utvikler prostitusjonen seg i verden? Der det er krig og fattigdom. Prostitusjonen er uttrykk for et råttent samfunn. Det er kapitalismen med krig, kriser og pengemafia som i dag skaper og opprettholder prostitusjonen. Det gjør også det patriarkalske samfunnet, menns makt og menns varetenkning om kvinner. Hadde ikke menn, horekundene, villet kjøpe kvinner, hadde det ikke vært prostituerte.

Lilja 4-ever

Manus og regi: Lukas Moodysson. Med Oksana Akinsjina som Lilja og Artiom Bogutjarskij som Volodja. Memphis Film AB (Sverige 2002).

Stormaktene rykker fram: Krigen om olja

Den voksende antiglobaliseringsbevegelsen lover godt for framtida når det gjelder å bygge opp motkrefter til markedsliberalismen til Verdensbanken og WTO. En teoretisk svakhet hos deler av antiglobaliseringsbevegelsen er at de sprer en oppfatning om at selskapene som opererer på tvers av landegrensene ikke er knyttet til noen stat. Men de hendelsene som nå preger verden, handler om rivalisering mellom flere kapitalistiske sentre som fremmer sine interesser gjennom «sine» stater. Militære tiltak er en forutsetning for vekst og ekspansjon.

Per Gunnar Skotåm
forsvarspolitisk talsperson for AKP

Både USA og EU ekspanderer østover. USA ønsker å styrke sin politiske og militære tilstedeværelse i Europa og Asia på grunn av kampen om olja. USA står aleine for mer enn 25 % av verdens årlige oljeforbruk, og må importere mer enn halvparten av det. Om 10–20 år vil USA være avhengig av å importere 75%. Olje er en strategisk forutsetning for at USA skal kunne opprettholde sin kapitalakkumulasjon og dominans i verden. Når størsteparten av olja i framtida skal hentes utenfor det amerikanske kontinentet, vil det gjøre USA ekstremt sårbart økonomisk og militært.

USA og Kina som oljekonkurrenter

Administrasjonen til Bush er på mange måter olje- og militærkapitalens regjering. Det er direkte sammenfall mellom ledende kapitalister og regjeringsmedlemmer. Når USA den 10. mars 1999 vedtok *The Silk Road Strategy Act* var det for å sikre landet tilgang til de rike og til dels utnyttede oljeressursene i og rundt Kaspishavet. Etter 11. september 2001 har USA

etablert seg militært i de tidligere Sovjetrepublikkene Aserbajdsjan, Georgia, Kirgisistan, Kasakhstan, Tadsjikistan, Turkmenistan og Usbekistan. Målet er for USA er å sikre seg framtidige leveranser av olje og gass, for slik å bli mindre avhengig av det ustabile Midtøsten-området.

USA har videre etablert militærbaser på en rekke andre steder med tanke på potensielle konflikter. På den ene sida av Kina har USA basene i Sør-Korea (med 35.000 soldater) og en sjømilitær base i Japan. Basene som er opprettet i Afghanistan og i de tidligere sovjetrepublikkene lenger nord, ligger på den andre sida. Kina vil i løpet av ti år måtte importere 75% av sitt behov for naturgass og 85% av sitt oljebehov. Landet inngikk allerede i 2000 et nært samarbeid med Kasakhstan med henblikk på utnyttelse av de store olje- og gassreservene der. Kina har dermed interesser som kolliderer direkte med USAs behov i samme område. Kina og Kirgisistan har nylig hatt felles militærøvelse.

Kontroll av Sentralasia

USA innsatte en lydige regjering i Afghanistan, og har fått avtale om å legge en oljeled-

ning gjennom landet. Afghanistan er militærstrategisk sett et pivoteringspunkt (svingpunkt, sentrum i en sirkel) for dominans over hele Sentralasia. Et passivisert Afghanistan gir sammen med et alliert Pakistan den desidert korteste transportveien til havet for råvarer fra Sentralasia.

Alt etter situasjonen kan basene bygges videre opp til brohoder for militære angrep. USA har aldri vært sterkere etablert, geostrategisk sett, på det euroasiatiske kontinentet.

USA har i Kosovo, som et resultat av krigen mot Jugoslavia i 1999, bygd opp sin største base utafor amerikansk territorium, *Camp Steel*. På samme vis som Afghanistan er pivoteringspunktet for å dominere Sentralasia, blir basen i Kosovo pivoteringspunkt for å dominere Europa og Lilleasia.

Amerikanske baser i Asia:

1. Georgia, 2. Aserbajdsjan, 3. Saudiarabia, 4. Qatar, 5. Kuwait, 6. Kirgisistan, 7. Oman, Bahrain og Aden, 8. Usbekistan, 9. Singapore, 10. Afghanistan (Bagram og Kandahar), 11. Filippinene, 12. Japan, 13. Sør-Korea, F. Flåtestyrker. Ikke på kartet: Tyrkia og Guam. USA har også militært personell uten faste baser i Kasakhstan, Turkmenistan og Tadsjikistan.

Kontroll av Saudiarabia

Sør for Maldivene har USA sin enorme flybase på Diego Garcia. Den rustes i disse dager opp til å være utgangspunkt for bombing av Irak. Den vil være base for bombefly B52 og B2 Stealth, og er det strategiske festepunktet for USA i Indiahavet.

USA har bestemt seg for krig mot Irak. Hovedproblemet deres er å finne et påskudd som gir ryggdekning for å rykke inn og skifte ut regjeringa der. USA vil derfor gjøre hva de kan for at prosjektet med våpeninspektørene skal havarere.

En militær amerikansk seier i Irak, med påfølgende kontroll over og tilgang til utvikling av ca 10 % av Midtøstens oljekilder, vil gi oljekapitalen i USA et enormt fortrinn. Iraks oljekilder er de som raskest og med minst utlegg kan gi en radikal økning av produksjonen. Samtidig vil en militær seier for USA etablere supermakten midt i smørøyet på begge sider av Iran.

Saudiarabia som er verdens største oljeeksportør, er en ustabil alliert for USA. Ved å ta kontroll over Irak legger USA grunnlag for å etablere militært nærvær på den ene sida av Saudiarabia. På den andre sida av Rødehavet, i Djibouti, er USA etablert og driver øvelser i ørkenkrigføring. Eritrea og USA har nylig drøfta etablering av en sjømilitær base i havnebyen Assab.

Militarisering gir profitt

Produksjonen av våpen og militærutrustning har den egenskapen at den bidrar til å opprettholde kapitalens fortsatte profitt. Og når de brukes, ødelegger de eksisterende infrastruktur, bygninger og produksjonsutrustning som etter seieren vil gi USAs kapitalgrupperinger grunnlag for gjenoppbyggingsoppdrag og nye markeder.

Militariseringa blir derfor i seg sjøl en løsning for å opp-

rettholde profitttraten i en økonomi med stagnasjonstendenser. Får man samtidig sine militære allierte (som jo er økonomiske rivaler), til å betale deler av regninga, så har man virkelig lykket. Det er dette USA nå prøver å få til i verdenssammenheng.

Krig utvikler kriser

Samtidig er det et meget høyt spill økonomisk. En langvarig krig, med ødeleggelse av irakisk oljeinfrastruktur som følge, vil kunne mer enn doble oljeprisen. USA, som er verdens mest forgjelda land, vil måtte fordele regninga ved å nedskrive dollaren, noe som så vil stanse den tilstrømminga av utenlandsk kapital som USA er avhengig av. Det norske oljefondet og andre krav som er notert i dollar, vil kunne bli redusert til halvparten i løpet av få uker. Dette vil slå inn som en enorm økonomisk krise over hele verden. Vi kan alle gjette hvem som til sist vil måtte betale regninga.

Hurra for Kvinnefronten!

Kvinnefronten markerte sitt 30-års jubileum foran Stortinget 23. november. På lange snorer hang flotte transparenter og plakater som vakte oppmerksomhet lang vei. Appeller, løpesedler, kaffe og boller fikk mange til å stoppe opp og snakke. Et fulltegna ark med

navn på kvinner som ønska flere opplysninger om Kvinnefonten, var dagens beste resultat. AKP gratulerer Kvinnefronten med jubileet!

Vann for alle penga!

Steinar Henden
medlem av Attac og av Larvik AKP

«Sorry, folkens, Farrisvannet med tilliggende herligheter er solgt til AS Vannmonopolet. Heretter må dere betale dobbelt vannavgift, og det er strengt forbudt å bruke brønner og sisterner!»

Utenkelig, det skjer ikke her, sier du kanskje nå om dette skrekksenario – som dessverre ikke er bare ett

produkt av min frodige fantasi. Mulig det, men det var faktisk situasjonen for befolkningen i Cochabamba, Bolivia, da myndighetene solgte det offentlige vannverket

til det London-baserte selskapet International Water inc. Nå var imidlertid ikke bøndene i Cochabamba villige til å finne seg i slike overgrep. Ved hjelp av massiv motstand og protestopptøyer, som kostet 6 mennesker livet og hundrevis av skader, ble guvernøren tvunget til å gjøre retrett og ta tilbake kontrollen over vannressursene i landet. Det viser at det nytter å kjempe mot privatisering.

Vivendi

Nå er bøndene i Lågendalen kanskje ikke fullt så krigerske, men dette er en situasjon vi kan risikere å komme opp i hvis GATS-avtalen blir gjort gjeldende for vann- og avløpstjenester i Norge, noe sterke krefter i EU går iherdig inn for, bl.a. fordi noen av de største aktørene på vann og avløp har sin base i Frankrike og Storbritannia. Franske Vivendi og Suez-Lyonnais kontrollere ca 70 prosent av verdens private vannforsyning. Bare ett lite sitat fra Rebecca Mark, direktør i Azurix: «Jeg gir meg ikke før alt verdens vann er pri-

vatisert.» Sterke krefter er i sving for å oppfylle hennes drøm.

Vann er ett gode vi her på berget har blitt velsignet med overflod av fra naturens side. Sånn er det ikke alle steder i verden. 1,1 milliarder mennesker på jorda har ikke tilgang på rent vann. Daglig dør 10-20.000

barn av sykdommer som spres med urent vann.

Argentina

Vann er også en forutsetning for å kunne dyrke jorda og fø på menneskene. I Norge tar vi retten til rent vann til selvkostpris som en selvfølge, og sånn skal det også være. I den fattige del av verden er nå IMF og Verdensbanken i ferd med å presse land til å privatisere det lille de har av vannforsyning, med det til følge at de fattige ikke har råd til å bruke rent vann lenger. I Burkina Faso steg prisen med 144 prosent da det ble privatisert. I Argentina har selskapet som driver vannforsyning en profitt på 19 prosent av prisen på vann. Det betyr at en femtedel av det innbyggerne i Argentina betaler for sitt eget vann går rett i lomma på gutta i Vivendi i Paris på den andre sida av Atlanterhavet! Penner som ville vært gode å ha for de fattige i Argentina!

Skal vi bare sitte å se på at dette brer omseg til resten av verden uten å protestere? Nei mener jeg. Vi må synge ut og vise at det finner vi oss ikke i!

Er en annen verden mulig? Imperialisme eller kommunisme!

Antonio Negri og Michael Hardt hevder i boka *Empire at USA* som stat ikke har mer å si enn Indonesia eller Mexico.

Arnljot Ask
internasjonal sekretær i AKP

Nasjonal sjølråderett en saga blott?

Negri og Hardt er representanter for en teori som går ut på at internasjonalisering har gjort nasjonalstaten og lokal sjølråderett til et historisk fenomen, som det vil være bakstreversk å slåss for. At enheten i den imperialistiske leiren har kommet for å bli. At det er mulig å påvirke utviklinga av dagens økonomiske, politiske og militære verdenssystem så det blir kvalitativt forskjellig og bedre enn det er i dag. At lobbyister og NGOer har stor påvirkningskraft, det Hardt og Negri kaller «den siviliserte eliten». (NGOer er frivillige organisasjoner som er formelt uavhengige av statene – men som vanligvis er avhengige av statlig penge støtte.)

Denne teorien underkjenner motsetningene i imperialismen, i motsetning til den analysa Lenin utvikla for knapt hundre år siden. Det er ikke ett harmonisk system som råder, men et konfliktfylt, konkurransepreget system. Ser vi på dagens verden, er den totale dominansen som USA hadde for ti år siden, i ferd med å bli noe som USA-borgerskapet må slåss om på nytt, og de bruker nettopp sin statsmakt for å få andre land til å lystr: Økonomiske sanksjoner, trusler om militær vold og opprettelse av militære baser i stadig flere områder i verden.

Skjønning av kapitalismen

Sovjetunionens sammenbrudd svekka landets imperialistiske styrke. Dette sammen med Kinas inntog i verdenskapitalismen gav næring til analyser og teorier som forskjønner kapitalismen. Også folk som tidligere forfekta en marxistisk verdensanskuelse, spør om det kanskje er slik at kapitalismen vil vokse seg bort fra imperialismen. Kan kapitalismen bli kvitt de imperialistiske trekkene, er det slik at en menneskevennlig markedsøkonomi er mulig? Vil en kunne styre kapitalismen til endring uten at det er nødvendig å stille opp sosialisme og kommunisme som forutsetninger?

Disse problemstillingene er sentrale når den nye antiglobaliseringsbevegelsen skal velge strategi. Svarene en gir, bestemmer analysene av verden i dag og hvilke krav og aksjonsformer en mener er viktigst i den økonomiske og politiske kampen. De har også betydning for om en mener dagens samfunnsystem kan endres gjennom reformer, eller om det trengs en revolusjonær omveltning og en helt ny måte å organisere produksjonen og samfunnslivet ellers på.

Globalisering

Globalisering er blitt det nye moteordet, og det framstilles som om dette er noe spesielt ved verden det siste tiåret. Men indianerne har vært utsatt for globalisering i 500

De mener at eliten i USA er dømt til å samarbeide med det globale toppsjiktet for å ivareta sine interesser.

år, og den har i sannhet vært et mareritt for dem. Kontakten med europeerne kunne vært en berikelse også for dem, dersom det samfunnsystemet denne globaliseringa skjedd innenfor, ikke hadde vært et klassesamfunn.

Sterk vekst i vare- og kapitaleksport, markedsliberalisme og internasjonalisering prega også kapitalismen for et drøyt hundreår siden. Den gikk da over i sitt imperialistiske stadium, noe som førte til forsterka utbytting og til at den krigen som kom, ble en verdenskrig.

På samme måte gjør dagens nye glansperiode for markedsliberalisme og for USAs dominerende rolle at internasjonaliseringa igjen skyter fart. Igjen akselererer utbyttinga. Samtidig kommer folk i verden nærmere hverandre og kan ta i bruk noen av de godene som den nye teknologiske revolusjonen skaffer. Både dagens og de historiske erfaringene viser at det er sjølve samfunnsystemet som fører til at globaliseringa skjerper utbyttinga og øker faren for krig og miljøødeleggelser. Derfor er det maktstående at vi kan stake ut en strategi for hvordan vi kan få en samfunnsform som gjør at flertallet kan få glede og nytte av nye teknologiske revolusjoner og økte muligheter for kontakt verden over.

Susan George

Analysene som hevder at det i dag er de store transnasjonale selskapene som egentlig styrer

verden, gir også illusjoner om at en kan reformere imperialismen. Statsmaktene bak selskapa/kartellene nedtones. Det snakkes om «den kartellstyrte globaliseringa». Nestlederen i fransk Attac, Susan George, har vært en av hovedteoretikerne for denne retningen. Følgene av en slik analyse blir også at en ser det som mindre viktig å slåss mot de statlige uttrykka for borgerskapets makt. Det fører bl.a. til en nedprioritering av kampen mot sjølve EU-systemet. Ser vi på dagens verden, enten det gjelder på globalt eller europeisk plan, blir det imidlertid tydeligere og tydeligere at en verdensstat er uforenlig med hvordan kapitalismen fungerer. Og at et Europas forente stater under kapitalismen er enten umulig eller reaksjonært, som Lenin påpekte allerede i 1915. Det er undertrykking og rivalisering som er hovedtrekket.

Enhet og samarbeid mellom imperialiststatene og klassesamarbeid mellom arbeidere og borgerskap er midlertidig og underordna. Det er bare en kommunistisk verdensorden som kan skape fred og gjensidig samarbeid mellom folk i alle verdenshjørner. Imperialismen fører uvegerlig til ødeleggende kriger og er en trussel om å utsette livsgrunnlaget på jorda.

En annen verden er ikke mulig så lenge imperialismen består!

Boikott varer fra Israel!

Aksjonen «Boikott Israel» tar initiativ til en landsomfattende aksjonsdag 14. desember. Da oppfordres folk til å ikke kjøpe israelske varer i solidaritet med det palestinske folket. De som vil gjøre en ekstra innsats kan få klistremerker til å sette på frukt og grønnsaker fra Israel i butikkene, slik at folk

gjøres oppmerksom på hvor varene kommer fra. På aksjonsdagen vil vinmonopolene få mest oppmerksomhet. De som ikke kan delta 14. desember, har sjølsagt full anledning til å gjøre noe helt fram til jul og videre utover. For mer informasjon, se www.boikottisrael.no.

Kampen mot imperialismen: Motstanden veks

Der det er undertrykkjng finst det og motstand. Til vanleg er antiimperialistar kan henda for opptekne med å fortelja om undertrykkjnga – og underslå motstanden.

Magnus Bernhardsen
medlem av internasjonalt utval i AKP

Folk over heile verda kjemper mot imperialismen, og mot dei undertrykkjande regima dei lever under. Kampane har ulik form og innhald, men danner saman usynlege band mellom folk. Mange tenkjer på anti-imperialisme som motstand mot imperialistiske krigar og intervensjonar. Det er viktig å hugsa på at kampen mot imperialismen også går føre seg heile tida, som kamp for å vinna makt over jord, land og arbeid – og til slutt over statsmakta.

Arbeidet med å byggja ei folkemeining for endring er det viktigaste for revolusjonære kloden over. Gjennom å organisera kampar mot utplyndring og utbytting, byggjer dei organisasjonar og institusjonar som kan føra til omvelting.

Nykoloniale land

I nykoloniale land i den tredje verda krev kampen for frigjerung også væpna kamp mot halvføydale regime som samarbeider med imperialistmaktene, særskilt med USA. I dag står revolusjonære i land som Nepal og Filippinane i spissen for slike kampar. Målet deira er å byggja opp sterke revolusjonære rørsler som etter kvart kan tevla med dei reaksjonære regima om makta i heile landet. Ein av

styrkane til dei filippinske revolusjonære rørsler er evna deira til å kombinera politisk og væpna kamp.

Dei siste par åra har me sett korleis Argentina har eksplodert i valdsamme gatekampar og demonstrasjonar, med brodden mot den imperialistiske plyndringa av ressursane – og pengane – til det argentiniske folket. Dette opprøret er ikkje spontant, det kom ikkje i stand over natta. Det er mange år med tilsamt arbeid som ligg attom. Dei revolusjonære har lagt stein på stein i organisering og propaganda, og dimed kunne ein nå så langt som ein har gjort når timen var inne. Hundrevis av nedlagte fabrikkar er okkuperte av arbeidarane, som sjølve har teke kontrollen over produksjonen. Slik vert nokre frø til eit nytt samfunn sådd.

Latinamerika

I Latinamerika ser me no fleire venstreorienterte presidentar og presidentkandidatar, Chavez i Venezuela, Lula i Brasil, Gutierrez i Ecuador. Desse er borne fram av kampen mot diktata frå Verdsbanken og Det internasjonale pengefondet, mot at rikdommen skal gå til overklassen og til gjeldsnebetaling. Dette er tornar i augo til imperialistane. Kan henda får me ein ny «ondskapakse», frå Cuba via Venezuela, FARC i Colombia, Ecuador og til Brasil?

Dei største imperialistmaktene som USA, EU, Japan vil ikkje ha hinder i vegen for plyndringa si av dei undertrykte landa. Difor driv dei utpressing av land som Iran, Irak, Nord-Korea, Syria, Libya osv. Dette er statar som har trossa USA og ikkje bøygd seg for alle påboda derfrå.

Sjølv dei relativt moderate reformane til Chavez var nok til at USA støtta opp om eit kuppforsøk. Det syner oss kor lite avvik frå normen imperialistane godtek.

Antiimperialisme

Verkeleg antiimperialisme krev at dei undertrykte landa tek kontrollen over sin eigen økonomi, eksproprierer dei utanlandske eigedomane i landet og fører ein politikk for utvikling på eigne premiss. Imperialistane har gode hjelparar i regima i desse landa, som gjer kva dei kan for å hindra ei slik lausriving. Difor er kampen mot imperialismen i dei undertrykte landa også ein kamp mot kapitalistar og føydalherar.

For antiimperialistar i det imperialistiske Noreg, er det viktigste ein kan gjere å slåst mot den norske borgarskapen, mot norsk tilknytning til blokkar som EU og Nato, mot den aggressive militærpolitikken, mot regjeringa si logring andsynes USA, og for ein aktiv og brei solidaritet med dei som slåst for frigjerung.

Kvinnekonferanse i Vancouver: Mot krig og røveri

I begynnelsen av november inviterte Gabriela, paraplyorganisasjonen for mer enn 250 filippinske kvinneorganisasjoner, og kanadiske Grassroots Women til en konferanse mot imperialistisk krig og utplyndring.

Et av temaene var kampen mot internasjonal kvinnehandel og prostitusjon, et økende problem på Filippinene etter at USA igjen har stort militært

nærvær i landet. Et annet tema var argentinske kvinners kamp for brød og arbeid. Følgene for kvinner når land i større og større grad tilpasser seg globaliseringas hovedprinsipper – liberalisering, privatisering og avregulering – var et tredje.

Fredsfolk kalles terrorister

Flere av deltakerne fortalte om mistenkeliggjøring etter 11.

september og USAs såkalte «krig mot terror». De står i fare for å bli stemplet som terrorister når de protesterer mot krig.

På tross av det ble det på konferansens siste dag arrangert en protestmarsj med paroler blant annet til støtte for Palestina, mot bombing av Irak og med krav om tilbaketrekking av amerikanske soldater fra Filippinene.

Bli medlem av Palestinakomiteen!

Gjør en praktisk innsats i kampen mot krig og for et folks frihet: Du kan bli medlem av Palestinakomiteen. Kan det være en ide å lage ei lokal gruppe der du bor? Palestinakomiteen sender også helseteam. En oppgave for lokale grupper kan være å samle inn penger til helseteamene.

Vil du reise? Palestinakomiteen inviterer norsk ungdom til frivillig arbeid blant barn og ungdom i en palestinsk flyktningeleir. Det skjer i samarbeid med Den palestinske kvinneunionen i Libanon. Reise og opphold er gratis, og du må arbeide i minimum tre måneder.

Vil du gå med palestinasjerf? Skjerf og andre varer fra Palestina får du kjøpt i palestinabutikken Al Quds, Pilestredet 31, Oslo.

Flere opplysninger får du her: www.palestinakomiteen.no.

Kontonummer
for støtte til
kriseteamet:

0532 55 41263

Det var en gang

Det var en gang et land der kvinnene styrte. De var overbevist om at de var de beste og klokeste, og derfor eide de alt og bestemte hva som var riktig og galt.

Babji Jaga
historieforteller

Kvinnene i dette landet hadde sterk kjønnsdrift, noe som ikke var så underlig, de fødte nemlig barn. De var kåte – alltid. Lysten og kåtheten deres måtte ikke hemmes på noe vis. Det ville være til skade for forplantningsevnen. Og konsentrasjonen når de skulle styre landet.

Noen kvinner likte kvinner best, de fleste likte menn. De lagde blader hvor de kunne se på menns pikker. 100 i hvert blad. Barn som skulle kjøpe tyggegummi i kiosken, lærte hvordan alt skulle være, når de så plakatene og forsiden med menn som viste fram tissen og rompehullet sitt. Noen menn syntes dette var dumt, men da sa kvinnene at de var puritanere og mot sex, og det stoppa kjeften på dem.

Søte menn

Kvinnene iførte mennene søte klær, stilte dem på en scene og lot dem kle av seg, alt mens de lo og pekte og klødde seg. For å vise hvem som bestemte, lagde de forestillinger der mennene var kneblet og bundet på hender og føtter mens kvinnene barberte vekk kjønnsårene deres, helte øl på dem og la dem i søle. Dette gjorde kvinnene enda mer kåte, de drakk øl og ropte og hadde det fint.

I dette landet var det mange fattige menn. De trengte penger. Noen var nar-

komane. De trengte fryktelig mye penger. Kvinnene fant opp en måte mennene kunne tjene penger på. De gikk til dem og sa:

– Bli med meg, lei ut pikken din i en time, la meg gni stedet mitt mot pikken din, så skal du få penger.

Andre kvinner sa:

– Bli med meg, lei ut munnen din i en time, la meg gni stedet mitt mot tunga di, så skal du få penger.

Gnikkemenn

Kvinnene hadde nemlig et deilig sted som het klitoris, og det var dette de ville gni mot pikken og munnen. Gnikkemenn ble de kalt, som leide ut

forakta gnikkemennene så sterkt at de banka dem grundig, men det var sjelden de døde.) Kvinnene vaska seg ikke så ofte, de likte sin egen kjønnsduft godt, og var sikre på at gnikkemennene var av samme mening.

For å få nok penger var det vanlig at gnikkemennene ble kjøpt av 15 kvinner hver kveld eller natt. Om formiddagen måtte mennene sove, og så var det på'n igjen. 15 kvinner om dagen, 100 i uka, 400 i måneden, 2.400 på et halvt år. Gnikkemennenes tisser ble røde, såre og hovne. Leppene og tunga var fulle av blemmer. Men det merket de nesten ikke når de tok nok lykkepiller, som de også måtte skaffe penger til.

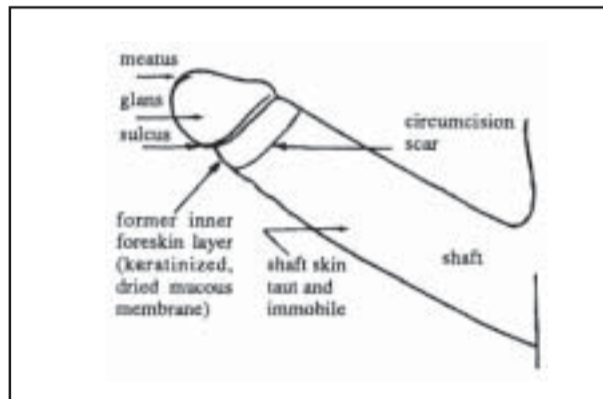
glade dager. Mange kvinner mente at det var galt å bruke menn på denne måten. De mente at det var nok av gnikkemenn likevel, som gjorde det frivillig. De likte det sikkert, ellers ville de vel ikke gjort det.

Om noen menn protesterte og sa at de var tvunget av nød og sorg, sa kvinnene at enhver måtte få gjøre hva han ville med livet sitt. Det ville ikke nytte å fjerne verdens eldste yrke. For yrke var det, til og med et service-yrke, sa de. Og ettersom det må være ordna forhold i arbeidslivet, vedtok de i solidaritet med gnikkemennene at det skulle opprettes bordeller som staten eide.

Velorganisert

Der fikk gnikkemennene fin helsejekk, slik at ikke sykdomssmitte fra en kvinne ble overført til den neste. Dette kalte kvinnene «ordnede forhold». Kvinnenes stat tok halvparten av gnikkemennenes penger i husleie og skatt. Det kompenserte gnikkemennene fint ved å leie seg ut til dobbelt så mange kvinner. Millioner av kroner gikk hver måned fra bordellene til kvinnestaten. Gnikkemennene kunne se fram til avtalen om tidlig pensjon allerede når de ble 62 år. Ettersom det gnikkemennene tjente penger på, var arbeid, var det også en del av yrkesorienteringa på ungdomsskolen. For å ha nok menn å gni seg mot eller tjene penger på, bestemte kvinnene at mennene var voksne fra de var 14 år. Noen mente at 12 år var mer enn tilstrekkelig, og slik ville det nok bli.

På gata ble det stadig flere fattige menn. Så kvinnene led ingen nød. De kunne alltid kjøpe det de ville ha. Det var tross alt de som hadde behovene.

pikken og munnen sin. Noen sa det var verdens eldste yrke.

Mennene måtte ta av seg buksa – i en bil eller hos seg sjøl eller hos kvinnene, og så satte eller la kvinnene seg oppå dem og gnei seg fram og tilbake til de var fornøyd. Eller mannen la seg på ryggen med kvinnen overskrevet på munnen, mens hun gnei og skubba. Hvis gnikkemannen ikke holdt tunga skikkelig ut, var det ikke sjelden han fikk seg en lusing, noe han fortjente siden han hadde fått penger for å gjøre det. (Noen kvinner

Mennene gjorde alt de kunne for at kvinnene skulle bli fort ferdig. De kledde på seg søte klær som kvinnene likte og ropte ut at det var deilig for dem også. Kvinnene skjønte at det var sant.

Lokkevinner

Noen kvinner var foretakssomme. De reiste til andre land og lokket med seg menn hjem som de straks låste inne. Dem leide de ut som gnikkemenn til andre kvinner, tok alle pengene og levde fruene

Purple Rose? I naturen finnes ikke lilla roser. De er skapt av mennesker og like unaturlige som handel med mennesker skal være. Derfor er den valgt som symbol for kampen mot sexhandel med filippinske kvinner og barn.

Gabriela er en paraplyorganisasjon for kvinneorganisasjoner på Filippinene. Den står bak den verdensomspennende Purple Rose-kampanja.

På grunn av økonomisk krise, lave lønninger og stor arbeidsløshet reiser mange filippinere ut av landet for å få arbeid og kunne forsørge seg sjøl og familien. Flesteparten

av de som drar er kvinner. De jobber ofte i servicenæringa og sender hjem penger til den filippinske økonomien. Men mange blir lurt. De blir forespeilet en jobb som hushjelp eller servitør, men ender opp i «sexklubber» eller bordeller verden over. Gabrielas mål er å hindre at dette skjer, og hjelpe kvinner som vil vekk.

Et annet mål for Gabriela og Purple Rose-kampanja er å få slutt på «sex-turismen». Det handler om å få slutt på at menn reiser til Filippinene for å kjøpe filippinske kvinner og barn til egen forlystelse.

Du kan støtte Purple Rose kampanjen ved å kjøpe ei nål til 50 kroner. Den er pen, og egner seg godt som julegave. Nåla får du ved å henvende deg til Kvinnefronten. Telefon 23 01 03 01 eller e-post kvinnefronten@online.no.

Annie Sprinkle – feminist eller selger av produktet «Annie Sprinkle»?

Sigrud Angen
medlem av Kvinnefronten

Det er underlig, og nokså forstemmende, hvordan norske medier har lagt seg nesegruse i beundring for den «seksuelle gudinnen» Annie Sprinkle. Det har vært et samlet journalistkorps som har trykket pressemeldingen fra arrangøren for Sprinkles besøk i Norge i oktober 2002 til sitt bryst, og knapt stilt et kritisk spørsmål.

Pornofilm

Hva er det så hun selger på disse showene sine? De har blitt framstilt som en promotering av seksuell glede og frigjorthet. Og seksuell glede og frigjorthet er vi jo for. Men hva får vi faktisk se? Jeg var og så showet i Oslo 19. oktober. Minst halvparten av showet består i at Sprinkle viser klipp fra pornofilmer hun deltok i på 1970-tallet, og kommenterer dem og spiller en rolle med diverse kostymeskifter underveis. Og det er dette som gir det kunstneriske alibiet – hun er gjennom dette en performance-kunstner. Det vi får se, er hardcore porno. Vi får blant annet se Sprinkle ha sex med en dverg, urin-porno, vi får se Sprinkle bli voldtatt og høre at hun selv sier at hun ble voldtatt. Vi får også høre at det tok henne flere år å komme over perioden med filmene hun gjorde på 1970-tallet.

Jeg lurer på hva som er beveggrunnene for å ha denne seansen med som en del av showet. Er det for å vise at hun liker sex? Det hadde holdt at hun forklarte det for oss (og det er ikke mye seksuell glede vi får formidlet heller). Er det for å vise at hun er frigjort? Det er ikke mye frigjørende i disse filmene det er mainstream porno. Og det er også lett for tilskuerne å få en ironisk distanse til det de ser: 1970-tallet er på moten igjen, dette er retro, se på frisyrene ... Dermed blir det også lettere å distansere seg fra det vi faktisk får se.

Ufarliggjøring

Jeg mener Sprinkle er med på å ufarliggjøre og uskyldiggjøre innholdet i filmene gjennom sitt show, sin framstilling og sine kommentarer. Og dette er kun lovlig fordi det kalles kunst. Det hun gjør seg til talskvinne for, og som er fint, er at det er lov for kvinner å være seksuelle. Men det er ganske ironisk at dette skal framstilles gjennom et show preget av dårlig, stereotyp, til dels voldelig og nedverdiggende porno.

Den andre delen av showet viser Sprinkles videreutvikling etter porno-perioden. Hun utvikler et mer åndelig forhold til sex, hun blir lesbisk, og vi får se porno framstilt av såkalte feministiske porno-produsenter, forfattet av kvinner. Ganske betegnende er at den såkalte feministiske pornoproduksjonen i dette tilfellet også er preget av at det er menn som skal betjenes og få sin tilfredsstillelse. Kvinnen blir tilfredsstilt gjennom at mannen blir det eller noe slikt.

Men det mest interessante her er kanskje spørsmålet: Ville folk ha kommet for å se Sprinkles show hvis hun hadde reklamert med «åndelig sex»? Nepe. Derfor må Sprinkle selge showet sitt gjennom den usensurerte 70-talls-pornoen. Hun appellerer altså til kikkeren i oss, og det er dette hun selger på. Hun har ikke noe budskap, noe eget formål ut over dette, ved å vise 70-talls-pornoen, etter hva jeg kan se. Og det er så ille, nesten til å grine av, hvordan hun har blitt omfavnet av en samlet norsk presse som «sex-gudinne». Om hun er en drøm for noen, er det i så fall i form av en våt drøm for porno-industrien.

Purple Rose

Hvorfor knuse Uhse?

Tina og Mariann
ferske anti-porno-aktivister

Lørdag 9. november 2002 stod vi sterke og klare for kamp utenfor Beate Uhse-butikken i Grensen i Oslo. Som helt nye i «nei-til-porno-gamet» var vi veldig spente på reaksjonene vi ville få. De var som forventet veldig mange og av forskjellig art. «Få deg et liv» skjønte vi fort var en gjenganger, men dagen ble reddet da en 70 år gammel dame gikk forbi og sa «ring meg når dere skal knuse Uhse, jeg er med». Men hvorfor skal vi knuse Uhse?

Beate Uhse-butikkene gir dårlige signal til omverdenen når man fremstiller et porno-konsern som noe fint og stuerent. Mange vil sannsynligvis tenke at porno er helt greit når de går forbi. Det vi ser i butikkvinduene er «pent» og minimalistisk, og undertøyet du finner der, skiller seg ikke mye fra undertøy i vanlige kleskjeder. Men er Uhse bare undertøy?

Beate Uhse vil fremstille seg som stueren fordi dette er med på å normalisere porno og gjøre det dagligdags. Denne «pene» fasaden, sammen med kampanjer som home-parties, hvor en representant fra Uhse drar rundt og viser frem hvilke produkter de har, er med på å endre holdninger rundt pornobebattene. Dette kan videre føre til at det blir stilt større krav til den enkeltes seksualitet. Kvinner skal være seksuelle objekter som alltid er tilgjengelige, mens menn skal være sexgale maskiner som aldri får nok!

Dette konsernet er en av de største i Europa på salg av porno og omsatte for over 1,4 milliarder i 2000. Det kan ikke bare være av salg av undertøy og dildoer, slik som de profilerer seg i Norge. I Tyskland har de en helt annen profil på konsernet, hvor det ikke legges skjul på at de tjener seg rik på stortilt salg av pornoblader og pornofilmer.

Vi vil demonstrere mot porno-butikkene for å vise at det finnes alternativ til den tankegangen og holdningene Uhse skaper. Kjønn er ingen salgsvare og seksualitet er ikke til salgs!

Seksuell frigjøring?

Magnus Tindberg
student

Vi lever i et samfunn hvor sex er et relativt vanlig samtaleemne. Stort sett er det ikke lenger tabu å diskutere seksualitet åpent. Derfor blir det å snakke om porno som noe frigjørende for meg veldig gammeldags. Behovet for å bryte med gamle holdninger av typen «sov med hendene over dyna» er kraftig redusert. Det vi nå må kjempe mot er et annet pervertert syn på seksualitet, nemlig det som fremmes gjennom pornoen. Fra ungdomsskolen og utover forventes det at gutta skal lese porno, og det gjør de fleste også. Kanskje rister jentene på hodet eller fniser litt, men stort sett går dette som helt normalt og få formidler at dette ikke er bra. Skulle foreldre eller andre ha noen innvendinger så er det jo til slutt «bare litt porno».

At man er opptatt av sex i oppveksten er selvsagt helt naturlig, men måten man lærer på gir et skrudd syn på seksualiteten som blir hengende igjen. «Nei» betyr «ja», voldtekter er sexy og «damene liker det jo». Slike holdninger blir en del av en ond sirkel som gir næring til kvinnefiendlighet og undertrykking som pornoindustrien bygger på.

For å fjerne denne typen holdninger må vi bli kvitt årsaken til at pornoen kan opprettholdes, kapitalismen. Et samfunnssystem basert på profitt tar ikke hensyn til hva som er bra for folk flest uansett kjønn eller alder. For å opprette et sunt syn på seksualitet trenger vi en total omvelting, både av samfunnsstrukturen i seg selv, og ikke minst av tankene som er banka inn i folks hoder gjennom generasjoner.

Gode råd for arbeiderkvinner:

Nr 3: Slik får du barnehageplass i 2004

1. Lag barn i dag. Får du barn i august 2003, er barnet ett år i august 2004, og du har en liten sjanse til plass. Svangerskapspermisjonen er ikke ett år, men du kan strekke den til å bli det med 80% lønn, hvis du har råd. Da kan du altså komme med på hovedopptaket i 2004.

2. Det hjelper å være enslig. Vurder om du skal gifte deg slik at du kan skille deg.

3. Du kan ta snarveien og være enslig mor helt fra starten.

4. Hvis du er helt vanlig, og det ikke er noe spesielt med deg, avgjør noen kommuner plassen ved loddrekning. Bryt deg inn på kontoret til kommunen om natta, skriv navnet ditt på alle lappene i hatten. Det er usolidarisk, så neste år er det noen andre som må bryte seg inn. Om en 20-30 år har alle barna fått plass.

5. Du og de andre mødrene og alle babyene og barna okkuperer ordførerens kontor. Der er det teppe på gulvet, vannautomat og do i nærheten. Legg dere på gulvet. Begynn å grine. Klyp barna om nødvendig. Er det vanskelig å klype eget barn, bytt med naboen. Det gjelder en god sak. Bli liggende.

6. Gjør revolusjon. Det er det enkleste. Det er faktisk mer rettferdig at mødrene bestemmer enn at ordføreren bestemmer!

Hexa Alexa
rådgiver for arbeiderkvinner

Faglig konferanse: Til Trondheim 7. – 9. februar!

Tone Beate Windingstad
sentralstyremedlem i AKP

LO i Trondheim arrangerer i februar konferansen *Felles kamp for arbeid og faglige rettigheter!*

Den røde tråden i konferansen vil bli tariffoppgjøret i 2004. LO i Trondheim sier at det vil bli et av de viktigste i fagbevegelsens historie. Grunnen er at arbeidskjøperorganisasjonene ved oppgjøret i 2002 fremmet sine krav til fleksibilitet i alle overenskomster.

Norsk arbeidsgiverforening for virksomheter med offentlig tilknytning (NAVO) og Næringslivets hovedorganisasjon (NHO) møtte stor motstand og måtte trekke seg tilbake, spesielt i Hotell og restaurant. Likevel oppnådde de viktige seire for dem på noen områder. De kjørte et mer knallhardt løp på lokal lønnsfastsetting, og spesielt i kommunal sektor førte meklings-

resultatet til at store grupper har mistet forhandlingsrett.

Gjeldende ordninger for arbeidstid, ubekvemstillegg og arbeidsmiljøet er under angrep. Neste tariffoppgjør vil være sterkt preget av dette.

LO i Trondheim sier: «I 2004 tror vi fagbevegelsen vil være helt avhengig av en riktig strategi og en forberedt medlemsmasse.»

AKP er enig i den vurderinga. Vi oppfordrer fagorganiserte med og uten tillitsvern om å reise til Trondheim. Det gjelder både privat og offentlig sektor! Begge steder står arbeiderklassen overfor den samme offensiven fra borgerskapet, og har alt å vinne på å kjenne hverandres vilkår og utvikle gode linjer for kampen sammen.

Fagforbund samlet mot svekket overtidsbestemmelse

LO, YS, Utdanningsgruppenes hovedorganisasjon (UHO) og Akademikerne har sendt ut denne pressemeldinga:

«Forbundene mener regjeringens forslag om å flytte grensen for avtalt overtid fra 200 til 400 timer må avvises. Organisasjonene representerer nærmere halvannen million arbeidstakere. (...)

Arbeidstakere kan i dag arbeide 200 timer overtid i året uten at det må søkes dispensasjon. Overtid ut over dette skal vurderes i samråd med Arbeidstilsynet og de tillitsvalgte på arbeidsplassen. Regjeringens forslag om å utvide grensen til 400 timer, vil være et brudd på føre-var-prinsippet ordningen ivaretar

overfor den enkelte arbeidstaker og arbeidslivet for øvrig.

Undergraver inkluderende arbeidsliv

Det jobbes i dag overtid tilsvarende 65.000 årsverk. Vi trenger ikke et arbeidsliv der færre jobber enda mer, mens snart 100.000 er uten jobb. Forslaget vil også undergrave intensjonene om et mer inkluderende arbeidsliv. Bestemmelser om overtid går i tillegg rett inn i mandatet til det offentlig oppnevnte Arbeidslivslovutvalget. Dette mener vi er svært uheldig da utvalget som skal foreta en helhetlig gjennomgang av arbeidstidskapitlet skal avlegge sin innstilling allerede neste høst.

Store samfunnskostnader

De hyppigste årsaker til sykefravær og uføretrygd i dag er muskel- og skjelettplager, psykiske problemer og hjerte- og karsykdommer. Arbeidslivsforskningen de siste årene har påvist at ytterligere overtid medfører samfunnsmessige problemer og økte kostnader i form av dårligere arbeidsmiljø, økning i sykefravær, utbrenthet, senskader og økning i antall uføretrygdede. Vi ber med dette Kommunalkomiteen avvise regjeringens forslag om oppmykning av overtidsbestemmelsene i loven.»

11. november ble 5.000 underskrifter levert kommunalkomiteen på Stortinget.

NTL-medlemmer i streik

Ved Prima AS i Trondheim streiker NTL-medlemmene for å få tariffavtale. Bedriften har avslått kravet og begrunner dette med at den bare vil ha én tariffavtale og én organisasjon som part i avtalen. Eiere av bedriften er Trondheim kommune og Røde Kors.

«Bondevik! Forsvar ditt svik!»

Avisa Nordland meldte 15. november fra Bodø: «Under slagordene "Åse Wrålsén – lær deg matte" og "Bondevik! Forsvar ditt svik" stormet drøyt 300 illsinte tenåringer Nordland fylkeshus i går formiddag.» De var på jakt etter fylkespolitikernes møte som de etter hvert fant på SAS-hotellet. Der stod de utenfor og ropte slagord. De fikk ikke snakke med fylkesråd for utdanning, Åse Wrålsén. Det var statsbudsjettet som utløste harmen, og at fylkespolitikere etter ungdommenes mening, ikke gjør nok for å presse staten. Bakgrunnen for demonstrasjonen var at elevantallet i Nordland vil øke med 23% innen 2004. Det vil si at Nordland fylke trenger 46 nye klasser innen to år. Men i budsjettet som behandles nå, skal det kuttes åtte klasser. Derfor var elevene sinte. Derfor var de høylydt ifra.

Osterhausgata 27
0183 OSLO
Telefon: 22 98 90 60
E-post: akp@akp.no
Konto: 0530 11 89356

akp.no er avisa til
Arbeidaranes
kommunistparti
Ansvarleg utgjevar:
Sentralstyret i AKP

Trykkeri:
Avistrykk Norge as
Ansvarleg redaktør:
Jorun Gulbrandsen
E-post:
redaksjonen@akp.no

Søk innsyn før nyttår!

Regjeringa vil ikke forlenge fristen som går ut 31. desember 2002. AKP oppfordrer alle som tror de har ei mappe, om å søke. Sjølv om fristen dessverre går ut, er ikke den politiske kampen mot overvåkinga over. Hver gang noen får tilbake mappa si, utløser det diskusjon og folkeopplysning i lokalsamfunnet og i omgangskretsen. Det utløser klager og krav om erstatning. Det tar flere år å behandle alle sakene. Det gir også tid til å kjempe.

de mange tusen informantene fortsatt kjeft? Hvor mange har politiet gitt opplysninger om, til USA og Israel? Hvem skal holdes ansvarlig for den ulovlige overvåkinga som er påvist? USAs nye lov om «rikets sikkerhet» gir regjeringa fullmakt til å registrere hver gang en person går inn på Internett, skriver e-post, ringer i telefonen, bruker kredittkort – alt en gjør. Norge samarbeider sikkerhetsmessig med USA gjennom NATO. Hvilke konsekvenser får USAs nye lov for politiets registreringsarbeid i Norge?

Vi vil ha svar!

Det er nemlig så mange sider ved overvåkinga som ikke er kommet fram i lyset. De som er blitt overvåka, er vanlige folk som har vært aktive i fagforeninga, i solidaritetsarbeid, i alminnelig politisk virksomhet. Er det disse som fortsatt er statens fiender? Hva er militærets rolle i denne overvåkinga? Hvorfor holder

Søk om innsyn! Se hvordan du gjør det på www.akp.no/mappa. Og til dere som har fått mappa: AKP er svært interessert i å høre fra dere, både hva som står der og hva som mangler. Dette er viktig for å skape et mest mulig komplett bilde av overvåkinga.

Med AKP for kommunismen!

Jorun Gulbrandsen
leder

I dette nummeret av *akp.no* har vi skrevet om de helt normale sidene ved kapitalismen: Kriger, militære kappløp om jordas råvarer og kynisk menneskehandel. Det er ikke mulig å bli kvitt denne ødelegginga av mennesker og natur uten å kvitte seg med kapitalismen. Det vil si at folk må ta makta og kapitalen fra kapitalistene slik at de ikke lenger er kapitalister. Dette er begrunnelsen for AKP.

AKP står for Arbeidernes kommunistparti. Målet er kommunisme i hele verden. Det betyr et samfunn som styres slik at alle gjør noe for fellesskapet, mot at alle får det de trenger. Et slags dugnads-samfunn. Ingen eier naturressursene, det betyr at alle eier dem. Ingen eier maskiner, elvene eller såkornet, det betyr at alle eier.

AKPs program sier om kommunismen: «Menneskers utbytting av andre mennesker gjennom lønnsarbeid vil være slutt. Den samfunnsmessige nødvendige arbeidstida for å

skaffe fram de nødvendige godene blir ivaretatt uten arbeidstvang. Det betyr ikke at folk ikke må arbeide. Det vil finnes nok av oppgaver for menneskelig arbeidskraft i omsorg for mennesker, undervisning, nødvendig produksjon, vitenskap, kunst og administrasjon. Men motiva for å arbeide vil ikke være personlig berikelse eller tvang. «Fra enhver etter evne, til enhver etter behov» må være ei målsetting for kommunismen.»

«Under kommunismen vil menneska organisere seg og

finne si frihet uten å trampe på andres frihet, i en sammenlutning hvor den frie utviklinga av hver enkelt er et vilkår for alles frie utvikling. Alle vil kunne ta likeverdig del i samfunnsstyring, og skillet mellom styrende og styrte vil forsvinne. Parti og andre organisasjoner som har ivaretatt klasseinteresser, vil være borte. Det gjelder også det kommunistiske partiet.»

Les mer i AKPs program på www.akp.no. Ønsker du å vite mer om AKP? Ta kontakt!

Rød sommerleir 2003

Fra 8. til 13. juli blir det sommerleir på Strand leirsted ved Sandefjord. Debatter, skoloring, aktiviteter, sol, sommer og barnehage.

Melding til foreldre og skoleelever fra 1. til 10. klasse: Det blir som vanlig pionerleir! Pionerene bor i egen teltleir på området, spiser og er sammen med voksne, men har sitt eget program. Pionerene er delt inn i aldersgrupper, men gjør også mange ting sammen. Erfarne ledere tar ansvaret hele døgnet. Pionerene kan komme med eller uten voksne, de blir uansett passet godt på. Det er alkoholforbud for alle på leiren.

Interessert? Skriv til akp@akp.no.

Kjøp KK-aksjar!

AKP sin kampanje for å selja 1.000 aksjar i *Klassekampen* held fram ut året. Målsetnaden er å få inn 1 million kroner til partiet, for å styrkja AKP ved å gjera eigargrunnlaget til avisa breiare. Etter salet av desse aksjane vil AKP berre eiga 20% av aksjane. Nedsalet frå AKP har skaffa *Klassekampen* 13 millionar. Denne gongen skal altså pengane gå til AKP sjølv. AKP vil bruka pengane på ymse organisatoriske tiltak, mellom anna eit litteraturfond på 300 000. I skrivande stund er det seld 569 aksjar. Ting aksjar frå a.bell@online.no.

Skoleringsseminar i Oslo AKP

Helga 16.–17. november arrangerte Oslo AKP et seminar om rivaliseringa mellom imperialismaktene i verden, årsakene til USAs terrorvelde, om det palestinske folkets kamp, internasjonal kvinnehandel og situasjonen i Argentina. Et av resultatene var at flere ønska å styrke støttearbeidet for det palestinske folket ved å danne lokale grupper av Palestinakomiteen.

AKP 30 år neste år

AKP blei stifta 18. februar 1973. 2003 blir derfor et jubileumsår med forskjellige tiltak som blir spredt utover året. Denne nystarta partiavisa er en tjuvstart. AKP selger 1.000 av sine aksjer i avisa *Klassekampen*, og jubileumsmillionen det innbringer, skal blant annet gå til utgivelse av marxistisk litteratur. Til sommeren kommer ei aktuell bok om dagens kapitalisme og situasjonen i verden, hvor også Lenins berømte analyse av imperialismen vil stå. Mer om jubileumsåret i neste nummer av *akp.no*.

Nytt Røde Fane

AKPs tidskrift *Røde Fane* er nå klart med nummer 4 for 2002. Vil du prøve å abonnere? For bare 100 kroner kan du teste bladet i ett år (minst 4 utgaver). Du kan også få et gratis prøvenummer. Kontakt partikotoret (se øverst), eller send en e-post til eness@online.no.

Innhold denne gangen:

- Rolv Rynning Hanssen: Offentlig pensjon – spekulasjon eller ...?
- Magnhild Folvord: Pensjon som fortent?
- Arne Rolijordet: Kommisjon versus folk
- Per Gunnar Skotåm: Om å herske over verden
- Harry Magdoff: Å skape et rettferdig samfunn. Erfaringer fra planlegging i Sovjet og USA – et intervju av Huck Gutman
- Albert Einstein: Hvorfor sosialisme?
- Mathias Bismo: Om sosialismens demokratiske problemer
- Adam Hanieh: Klasse, økonomi og intifadaen
- Sigge Andersson: Jarmouk
- Hans Olav Brendberg: Jødisk makt og Balfour-erklæringa
- Leif Helland: Gass og EØS

Bokomtaler:

- Israel Shamir: Blomar frå Galilea
- Daniel Yergin: The Prize
- Paul Buhle og Mike Alevitz: Insurgent Images
- Torbjørn Færøvik: India
- Adam Hochschild: Kong Leopolds arv
- Torgeir Skorgen: Rasenes oppfinnelse
- Erling Folkvord og Veronica Melå: Kurdistan – om fortid, folk og framtid

Debatt:

- Aslak Sira Myhre: Når fascismen står for døra

Følg med på www.akp.no